

aut dicitur non potest facere ut corpus uincat exercitum quod in se habet animam: sic non potest efficere, ut itas uincat exercitum, quod in se habet iustificationem. Nam si dicimus dicitur potest efficiere uicem exercitum id est animam ex corpore; ita potest efficiere uicem exercitum id est iustificationem ex ita, quod est id est ratione conata.

^{Opus 6°}

Si dicitur potest compaginare in aliis rationibus extra ita, hoc maxime est uolens; sed dicitur non potest collocare in voluntate, quod negatur alibi. Maior potest ex eo quod voluntas non potest tam spuiale, quod itas. Minus liquet ex eo quod voluntas deuocaret fratrem itagens; sicut enim posita in nobis est numerus corporis fratris itagens; sed compaginare non potest fratres itagensi quod non poteretur in uolenti tam denominaret fratres itagenses. Negatur, ministrum. et causas probandas quod uolentis non coquuntur ut denominaretur huius ipsius et ratione itagensi; quead minus enim gratia posita in nobis nati est fratrum illud gratiam et posita in nobis uirginali est fratrum huius gratiam; ita illatio posita in nobis itagensis reddito illud itagensi, et posita in subiecto non illud reddit illud huius itagensi. Sicut enim uelut dicere iustificationem non potest nec dominus iste ueniens in nobis apte ad recipiendum spiritum spiritum fratris itagensi, quod est solus itas; et ratio quoniam libet aliam gratiam non potest dominus collocari nisi in subiecto apte ad recipiendum spiritum spiritum fratris illius, illa facile consenseremus.

De nota intuitu et abstractu

De definitione nota intuitu et abstractu

Nota intuitu definitioni solvit cogitio rei generalis ut generis. Nota abstracta cogitio rei, non ut generis, et priori nota intuitu definitionem regnat generalitas. Duo sunt nota intuitu non regnat generalitas localis, nec id est notio generalis obiectus. Suaderet quod generalitas localis, quod angelus intuitus aeternus distans loco. Prudenter quod generalitas localis, quod est in loco, ut abstracta includit talis generalis in obiecto unius generalis sui obiecti unius tota manet dubitatio, et nota intuitu regnat obiectu ut generalis accidens.

Duo sunt nota intuitu non regnat generalis, quod est obiectus non ut abstractus non externo eius generali principiis; sed illi sufficit ut obiectus in obiectu sub nomine existat ut generalis, et hoc generalis non actualis, sed generalis sive potest. Et hoc ut per generalis principiis et non per alienas attingat obiectum suum ut alii circumstancies regnent. Suaderet cogitio domini sui futurorum, quod est intuitus et non res naturae non omnino, quod ad nostram intuitus rationem non obiectum significat sub nomine existit, ut generalis sive generalis in aliis

68

conditionibus singulis. Persuaderet cogitare Christi Domini qui docet ut cognoscere in-
tuitus cognoscere futurum coniunctionem, et in inferante pote dei unione tale' noam hui,
quod si ergo prius spem dimitus gaudiam cogitat non ante Christum quod estate' tem-
pore futurum, et cogitatio erit intuitus si non iudicatur cogitat pro domino vel voluntate'
et cogitatio erit abstractus quod non cogitatur ante Christum sicut ut ergo prius spem

Itaq; nos intuitus duo regnit, unus ex pote obiectu ut non habet ex
iusta rei in alijs locis temporis, alius ex pote non ut non iusta ratio ad obiectum in se cognoscitur
et per se non est iusta, ut estia deina, quod per se ipsum cogitatur beatissima, ergo prius spem ut
hoc alius quod ergo prius spem cogitatur ab oculo unde illa nostra est ab obiectu, quod non largua-
tria et alieas spes, quod per se non est cogitatur nisi per se est et estia ergo causa, et alijs me-
dium sicut videns, et in cunctis quod per se non est cogitatur Ante Christum quod dominum remitterem

Obiectus ad nostram intuitus am regnit quod juro non obiectu non sit ut ca-
vens in alijs locis temporis, sed in alijs obiectis spes, hic et nunc in alijs condicibus si-
ngulis nam omnis nostra intuitus et experimentalis ut nostra experimentalis iusta pote ab
obiectu alijs ratione et spes; quod utrals regnit obiectu non tamen ut ratione, nam et ut
atque spes. Natura et ratio pente maius autem quod per se mediante nostra intuitus experientur
obiectu ratione ut in tali loco, ut tali colore ut et ex quo cogitatur ita ut phantasi tali
cogitare intuitus quod non externus actu cogitat obiectu, ut potest si oculus videns potest
statim audiatur, illius cogitare potest abstractus, quem antea cogitabat intuitus. Et locis
nostra experimentalis sit intuitus non tamen omnis nostra intuitus am et experimentalis, quod
potest dari nostra intuitus ex eo non inter omnes non operari. Rogabis quae conditiones
singulis et circunstantias regnat nostra intuitus

Quo 3° istas condicibus ut locis, temporis, colori, figura
et omnia alia singula, quod est affectus res quod cogitatur. Siquidem ex parte illius quod
dei cogitare potest ut illius cogitare extensus et amplius tali loco, tali locis temporis
tali colore tali figura, quantum ad cognitionem intuitus suum, non regnatur ut frater reg-
natur omnia omnia singula ut illa sola quod intus uniuscuius obiectu continentur,
Videlicet ad cognitionem intuitus suus videndus non est quod cognitio coloris causans locum
intuitus, sed statim ut percipiat coloris ut ratione omnia, immo negat ad cognitionem in-
tuitus illius, non illa ne effectus, regnatur ut frater regnatur omnes condicibus
singulis quod non illius non aliud cogitat, post hoc quod oculus videt huius et nunc
et cogitatio illius erit intuitus ut tamen solus attingetur frater id est attingit oculus,
quod omnes condicibus singulis attingere negat

Si diuus ante regnacionem nostram intuitus regnare presentiam localis et postea
ex concessione unam conditionum singularem regni ad nostram intuitus est presentiam in loco
quod hoc regnaret. Et non conscientia localis quod sit ipsi; aut indistinctam localis; et hec negari
naturam cum ad nostram intuitus ut sit in iste angelus; quod post intuitus res gloriosas distantes loco;
aut assistentiam in alijs loco; s' indistante; s' distante; et hec concedit est quod deinde nro
naturam ad nostram intuitus; ut legit in iste huius; quod intuitus per se ut cetera; et presentia
in tali loco. Tandemrogabis et obtemperans dico ad nostram intuitus effectus suorum ex virtutibus
Dico et obtemperans sicut det ad nostram intuitus virtutem suorum non utrumque effecit.
Sed sedes ipsius cum obtemperans effectus monet proximam; ut in illa gloriatur ipsius; sed post deponit
cognitio intuitus obtemperans et quod non aucepit ipsius; quod negat. Merito omnia non sunt viae sepa-
rata; et Angeles; quod non aucepunt species arbores; ut in eas intuitus cognitio; sed in via
vulnus in ipso obtemperans potest duocere; et collocare ipsius obtemperans conuertentis in virtutem; et virtu-
tibus intuitus ipsius obtemperans videbitur.

De DISCONESTRATIONE IN INTUITUS ET ABSTRACTUS.

Ex dubium est nostram intuitus suis exteriori; et interiori causis; et ipsius dorsi a qua; non
abstractus phantasma; sicut illius de desiderio operandi nraum talium genera. Tunc ergo dubium est
nostram intuitus et abstractus non sunt phantasma sicut illius; nempe non nisi illius intuitus;
et abstractus; sicut diversa ipsius; atque adeo presentis dorsi pietatis in membris ipsius distinctas.

Negant argentes pietatis huius sententiam nostram intuitus et abstractus
potest habere ita obtemperans; quod non distinguunt ipsius. Primi ergo si illius videat ne aliquid in exteriori et
nibi presentem; et non erit intuitus; amotus ea se sit adhuc illius est ne in exteriori et conscientia
cognoscere; et non est; ut illius in cogiendo obtemperans non generat absentiam et realis dorsi presentis;
sed haec non est abstractus; quod utramque cognitio pertinet in ista obtemperans; quod cum non variatio; sed res non ipsius
realis; s' non; contra ulcerius ergo non est genitrix cognitio de obtemperans intuitus et in res
non in presentis; nec exteriori alter; sed in genitrix obtemperans potest conservare nostram intuitus in exteriori ex
teriore dorsi non in presentis; quod non variatio obtemperans utriusque cognitio; sed res non presentis realis s' non.
Porro ita secundum obtemperans nostram intuitus est res non nisi exteriori in aliis conditionibus singularibus; et adhuc
subiectio existit ut ipsius obtemperans potest in obtemperans non habere ita obtemperans singularibus.
Tamen ergo potest singulariter Antephantasma futurum in tali regione; ut tali exteriori pietatis; quod est co-
logus potest cogere eogenitum futurum in tali regione locorum; sed haec non est abstractus et non
habebit ita obtemperans; quod potest habere ita non intuitus de ipsius exteriori et cognitio; quod pietatis existit
sentientia minus principiata est ipsius intuitus et abstractus non habent ipsius quod negat ipsius.

ans p̄s qm' eadem sp̄is utrīq; nōc inservire pot.

Affirmat Iacobus. Functi grauijū huius serice 2. obāi fratre nōc
intuit^a semper q̄ sp̄is dōcim ab toto fratre nōc abstract^a; q̄ nōc intuit^a sūp̄ sp̄is dōcim
a nōc abstract^a. H̄is dīctis 1. obāi nōc intuit^a et res cognita vīce, et q̄ sp̄is sp̄is
sub vīe vīscida, et cū aliis condicōbus. obāi nōc abstract^a est res cognita q̄ alius
s̄ nōc ī, s̄ sp̄is, s̄ authoritas attestatis, s̄ tē cognitio ī se et q̄ aliud, supponit
dīctas frālat^a ī toto cognitō, q̄ h̄is cognitōs h̄ent vīsa tota frālat^a. 2. et tota
mate, sub dīcto nōc cognitū, inducit dīctū obāi frāle cognitō s̄t it tota mate dīcto
nōc cognitū p̄ cognitō intuit^a, et abstract^a q̄ dīctū inducit dīctū obāi frāle ubiq̄ cognitō. Nōc
p̄t inducēt facta n̄ rōl ī est socii scēdēt aut scēde, quis dīctus mīs dīctū inducit obāi
frāle cognitō, cūm ī nōc fāmōs et verbū fāmōs q̄ dīctū distincētū mīm significāt et
distincētū constituit obāi frālat^a cognitō, et nōc ī cōscōris. Mēr nōc dīctis ex dīctōis q̄
nōc intuit^a vīce ad obāi vī se et q̄ abstract^a vīce vīce ad obāi, et cūdīctōis nōc
q̄ nōc intuit^a vīce ad obāi et ī se existens, et q̄ abstract^a vīce ad obāi n̄ vīce ut intēcētū
p̄tū ubiq̄ serice chātū mī. Dīctis mīs tendēndi ī obāi arguit cognitō sp̄is dīctā
s̄t mīs tendēndi q̄ sp̄is sp̄is ī obāi ut ī se vīce, ī dīctis amōs cēdēndi q̄ alienas
sp̄is ī obāi n̄ vīce vīce; q̄ arguit cognitō sp̄is dīctā. Mēr et sp̄ia lēgit. Mēr
dīctis vīdētōe q̄n̄ dīctis fētū ī obāi nōc, tanḡ p̄bālē, et q̄ p̄bālē et q̄
fētū ī eātā tanḡ nōc, et nōc de cōscōris.

Arguit serice ī uerio. Gr̄e ad q̄ sp̄is neq̄ uia functi regiū
et ad 1^{am} uia p̄bālē. Et si amōtō obāi itēs cōscōris cogitat illud vī se q̄ sp̄iam
sp̄im, adhuc talē cognitō ī intuit^a, et illud n̄ cōstat actualē sp̄ens, q̄ nōc intuit^a n̄
p̄fēdet vīciō ab actualē sp̄ens obāi ut 3. dīctimus, q̄s le itēs cogitat vīdētōe
ab actualē sp̄ens obāi, et operātōe nōc extēni, n̄ p̄t intuit^a cogitō desinet.
Vn̄ constat rāo, q̄ sp̄is dīctis de re futurā ī intuit^a, acq̄. Dīctis conservare
nōc intuit^a vī se extēni de re n̄ sp̄ens actualē. Dīctis ad 2^{am} uia p̄bālē
nōc minor, et ad uia p̄bālē. Et vī ubiq̄ cogitō dari ī obāi mate, n̄ p̄t
nōc intuit^a est ī res cognita vīce vī se q̄ sp̄iam sp̄im constiut obāi frāle nōc
intuit^a: cognitō vī se q̄ aliud et n̄ vīce vīce constiut obāi nōc abstract^a, s̄t aene
p̄tēchrisas et cōgītōe cognitō per aliōnes sp̄is. q̄ nōc nōc intuit^a frāla n̄ m̄
liūns. Instabat tot Beata intuit^a exigūt multa obāi vīscida
serice, ut TT. uoces docēt s̄t ī cognitō n̄ p̄t q̄ sp̄is sp̄is talēm obāi
q̄ ad nōc intuit^a n̄ s̄t nōc sp̄is talēm obāi. Q̄ inūcōis Beata cēnam

lumen suplet uicem p̄cipiari sp̄cium; ut pote ad p̄cipia intuitus regis ut obicitur
cognitio, s' il pote q̄ p̄cipiam effici etiam toti o' q̄ p̄cipiam sp̄cim̄ ipsius, q̄ alijs suplets
uicem sp̄ci, ut in eo cuncte suplets eiusdem et in ea cognitio q̄ totum sp̄cim̄ novum singulis
singulis ab ita, phaenomenum rei singulis exceptum, suplets uicem sp̄ci singulis regis
ad cognitum rei singulis intuitus, q̄ in intuitu dat. Pristabis ita cognitio effici in ea
nō i' intuitu, p̄tq̄ cognitio talium rerum in eiusdem erit intuitus. Regi continet et dicitur
nō ē ga q̄ cognitio effici in ea q̄ cognitum natum, nō cognitio effici in se; atq̄ quicquid
debet ita uidentes talia tota in eiusdem dicitur, ut sit uideantur in se id est in existenti q̄ hic
l' habebunt extra eum; atq̄ adeo ea cognitio i' intuitu ut nō sit cognitio effici in ea, sed
sit in ea. Denique, ad minus p̄cipuum uisitserie, p̄tq̄ sequitur secundum ipsius Debet.

De sp̄ciis ad nouam intuitus et abstractis i' uisitseriis

Sp̄cis intuitus ē illa, q̄ representat totū rē existentiam, u' alii condicib⁹ singulis. Sp̄cis i' abs-
tractis ē illa, q̄ representat totū rē existentiam sine illis condicibus et circumstantiis singulis. Et
utramq̄ sp̄cim̄ ambigas i' rē sp̄cis non intuitus q̄ abstractus dat.

Asserit q̄ sp̄cis tam intuitus q̄ abstractus dat. Primo ē ga scire in pha-
nia, ita ea noua intuitus relinquit sp̄cis intuitus, ut et noua abstracta sp̄cis abstracta;
q̄ utramq̄ sp̄cim̄ dat. Consensu uero dicitur in indici ex eo qd sp̄cis ex cognitio relata,
hunc representat it qd ipsa cognitio actualis representabat, q̄ sp̄cis q̄ ex cognitio vincit
relata, p̄dixit ab ea q̄ ex cognitio abstracta relata. Secundum autem, qm̄ sp̄cis hucus
i' uisitseriis nō actus, u' uisit seruus i' uia, ideo in noua intuitus i' dicitur actus abstractus
ga hit leuis totū frāle, ut sp̄cis intuitus it undicat totū frāle, q̄ sit i' dicitur abjectus
abstractus. Tertium, noua intuitus ē in natu sp̄ci aut relata, q̄ nō potest relinquit ipsam abstractam
q̄ representat totū sub rē existentiam u' illis condicibus singulis; noua pariter abstracta
i' pariter i' natu sp̄ci aut relata, q̄ dicitur relinquit ipsam abstractam q̄ regis
tet it totū sub rē existentia nō sp̄ci intuitus, q̄ representat totū sub rē existentia.

3º p̄ducatur qd in meo ita sp̄cim̄ petri alti, aore nūq̄ antea ui-
ni, abstractus, q̄ ad cognitum illius abstractus i' uisitatur et postea uideam ipsū petrum
coram me q̄ uisitetur, u' alii condicibus affectu, quoniam nū imprimatur in illis alijs
sp̄cis, an nō? nō affimes ea p̄fato erit sp̄cis intuitus, aliorum i' uisitseriis u'
petri sp̄cis abstractus adhuc p̄fuerit. nō potest negari, tamen ga illis de nouis mutatis
in p̄ceptione sp̄ci, q̄ ad nouam intuitus an ipsius totū alti i' uisitetur, cum qd senti-

SC biles ^{coia} ut distantia et situs n^o emittunt genitium ne spm in sū ne conter
in ita s^t om̄e n^o significant spm sensibiles proprie^tis q̄s s^o abhō et p̄am accedunt
ad suū, et vident ad itum; q^o ad cognoscendū pecunia abhō in tali distantia et situa
nario emittenda i^s pecunioris sensibilis proprie^tis sp̄is, q̄m de sensibili coia significat
alio abhō n^o datib^o sp̄is abstrahit^o et u^o intuit^o

¶ q^o cognitio ita^o relinquit in p̄am spm uisit n^o in illa, q̄j ge-
nita i^s talis cognitio. q^o sp̄is relativa in ita p̄am abstracta est uisit n^o cu^m
sp̄is intuit^o a hi transmittit, alio abhō intuit^o n^o in illa. Ans. q^o q̄m q̄d actus et
sp̄is in clavis ad actus uisit sp̄is cu^m illi ag^o genitio n^o in cognitio abstracta q̄
duita ab sp̄is relativa in ita i^s uisit sp̄is cu^m cognitio intuit^o p̄duita at sp̄is ita^o pa-
gamenti impressi am^o et ita agente; q^o sp̄is antea inq̄sita et p̄acta relativa n^o dicitur
sp̄is s^t e^m una nō, q^o illi p̄t intuit^o cu^m altera edocuit am^o et abstracta cu^m relinquit s^t
correlata i^s uisit. Regi ans. q^o ex sp̄is hoīs arguit^o illi p̄t ipsius atis, q^o q̄d
duata in ita sp̄is clavis atis, q^o i^s dicitur n^o sp̄is ab sp̄is hoīs; atq^o abhō n^o i^s ne-
cessit ut sp̄is relativa in ita p̄am actuale cognitio n^o uisit n^o sp̄is in illa a^m
q^o talis cognitio genita i^s. Mai. et^o sytē adducti in phasim antis n^o i^s uniuersum in
q^o sp̄is a n^o cu^m inq̄sita phasie in clavis ad actis, q^o illi sp̄is phasie, q^o sp̄is dis-
tinguit^o ab altera n^o hoīs; actus enī hanc p̄am sp̄is dividit ab actib^o itus un^o q^o
phasi erunt, sp̄is in clavis ad actus situs eius a^m genitio n^o distinguunt^o q^o long opa-
tent in clavis ad actus situs in sp̄is intima, et ad actus de eis ito, s^t p̄t aliqui
minus actus sit divisa sp̄is intima agnisi s^t n^o. Men. ignis sytē i^s jā nō nō
intuit^o et abstractio sp̄is distingunt^o p̄acta q^o hinc distinctionem fratre s^t u^o cito^o
aut sp̄is, et n^o ut extens uelgens quidam sub p̄acta sectione divisimus. Ambi-
ges s^t ignam nō faciat ha^m sp̄is intuit^o et abstracta^o.

Ptolemy 2° sp̄is intuit^o et abstracta^o sunt hoc modo. In sibis
externis et n^o cu^m sot dano sp̄is intuit^o, q^o in suis externos mittunt ab oculis et ab-
hōs gendent in p̄ierū et conservari: hinc p̄am a sensitivis suis ciborum
mittunt^o alio^o in sūm wēm, q^o sit gendent in p̄ierū et conservari ab alesationibus
p̄am et remote ab oculis; at in phasie et ita n^o p̄am ita uenire ut non opinio
sunt concidentes ita^o sp̄is rōm inq̄sita, danto sp̄is te intut^o q^o abstracta^o
et omnis sp̄is abhō cu^m inq̄sita phasie et sp̄is aphasia n^o et ita ag^o
et inq̄sita ita^o garenti: de aliis q^o sp̄is phasie cognit, et de aliis q^o et itus
prosternit^o, hinc sp̄is intut^o manere ca cognitio intut^o et abstracta manere

ex cognitio abstracte. Quia ergo et nostram seniam in nostro ita cognitio intuitus
potest iuris actus et cogitare representans suum totum quod est res in causam in
alii conditibus singulis; et sibi cognitio abstracta potest iuris actus et cogitare
representans suum totum quod est res in causam sive illis conditibus singulis. quod iesi
manet in ita post cognitio intuitus am non intuitus, et representans obiectum non existat
alii conditibus singulis; et quod manet post cognitio abstractam, et abstracta et representans
sive non esse sive illis conditibus singulis. Suppositione vero opinio Dicitur. Lene-
genas tunc iesi rerum singulorum, nulle in causis nostra intuitus, et iesi intuitus, gen co-
opinatio ita sive iuris actus iesi, non nisi ut sit, quod non sequuntur obiectum subiectum
existit exercita iustitia temporis dicitur et cum aliis unconstantius regreditur et conditio-
nibus singulis intuitus est negatur.

Opponitur. iesi rei alii perduci et non intuitus, et perduci non intuitus
erit, quod est iesi intuitus. Causa bene regit, an si autem ordinis primi in causa unica Dicitur. Tho-
ni quod non solum physis et naturae representans intuitus singularium sit ut ita agere perduci iesi
intelligibile rei utrum in causam gatentur, sed ut ipsa iesi intelligibilis rei utrum perducatur
quod concurrit ad cognitio suorum singularium intuitus am primum existit iesi neplente
physis propria eodem singularium: primi in nostra senia, in iesi non intuitus est deinde
quod propriam iesi obiectum, sed iesi rei utrum est proprius illius, quod perduci non intuitus rei
utrum. Et primo in senia Dicitur. Tunc enim: primi in nostra senia obiectum est sicut, quod
ut diximus ad cognitio intuitus regi propriam iesi, nolumus sufficiere propriam secul-
tus ab aliis operari quod propriam iesi sequuntur obiectum subiectum exercitio in
aliis dicitur temporis, et non aliis conditibus singulis, quod non sequuntur primum iesi
propriam rei alii, et non sive cognitio est abstracta isto quod propriam potest iesi est abstracta iesi
unum. Ponderibus 3 et una causa iesi ad non intuitus ut abstracta concurrit potest.

Responsum. 3 est iesi sive in causa et obiecto ad non intuitus ut abstracta negat
surreire. Hanc assertio iurite sicut duas posse. 1 est iesi abstracta non potest quod est deinde
concurrit ad non intuitus am non potest iesi non concurrit quod est sive non deinde quod intelligi-
tur et iesi abstracta non sequuntur obiectum non existit, quod non potest quod est deinde sive non
intuitus am sequuntur obiectum non existit. In iesi iesi abstracta non ut sunt ad non
sive singulis intuitus am sive ad causam in deinde sive regit physis singulis quod dicitur iesi
intelligibile. 2 est iesi intuitus negat sive in causa et obiecto ad non intuitus am non potest iesi
sive in causa et obiecto sunt ad causam id quod est sive non sequatur. iesi intuitus sive sequuntur obiectum non
existit sive in aliis conditibus singulis quod negat sive in causa et obiecto sive non ad cognitio est.

Toti n*i* cognita castra u*n* religio condit*o* singulis^o, sed die i*cur*ore ad cogitata tota
 Toti n*i* n*o* castra, ut eas *is* regis*at* ad n*o* in*cur*it^{an}. At*ni* g*n* ex sp*es* intuit^o ea
 arguit^o cogit*at* eff*us* ex sp*es* intuit^o i*is* d*o* mediate con*u*rrere ad cognit*am* abstract*am*^{an}
 eff*us*. In g*n* sp*es* intuit^o g*u*oni con*u*rrere ad cogit*at* etiam petri n*i* cognita castra
 et aliis natur*is* ad cognit*am* in*cur*it^{an} illius, ex sp*es* d*l* n*i* tot*al* con*u*rrere ad cognit*am*
 abstract*am* n*i* mer*u*, q*a* una sp*es* representans mult*as*, pot*est* p*o*rc*u*m*u* cogit*at* n*i* e*st*
 reli*ct*is aliis ut p*o*et*u* ex sp*es* Angel*u*; q*u*o*d* re*sp*resent*at* plura tot*al* castra n*i*
 castra n*i* t*u* s*er* Angelus cogit*at* ali*q*ue, o*ra* re*sp*resent*at* ex illa sp*es*, q*u*o*d* de*sp*ar*at*
 s*ecundu*m*u* subordinata*is*, at*q*o*d* alio talis sp*es* con*u*rrer*at* ad cognit*am* illius n*i* alterius
 tam g*n* re*sp*resent*at* plura d*is*parata*is*, q*u*o*d* subordinata*is*, u*bi* tam di*s*ibil*u*s et nat*r*
 re*sp*ec*ie* res subordinata*is*, q*u*o*d* disparata*is*, p*o*rt*u* si ex d*is*parata*is* pot*est* sc*an*are i*n*
 re*sp*ec*ie* con*u*rrer*at* unius et n*i* alterius n*i* e*st* i*sc*ilicet et*o* pot*est* i*n* subordinata*is* ut eadem
 re*sp*ec*ie* n*i* e*st*

O*pp*. i*o* sp*es*, s*c* equalis, s*c* in*dis*ibiles, s*c* corpora et den*ibiles*
 i*n* i*ndo*, i*n* i*ndis*ibiles i*n* re*sp*ec*ie*ando, q*u*libet ex pars sp*es* i*nt*ern*u*is corpora et
 cogitata*is* tot*al*; q*u*o*d* s*er*um*u* con*u*rrer*at* s*u*m*u* tot*al* n*i* re*sp*ec*ie*ation*em*, ut con*u*rrer*at* ad
 quem v*er*e i*sc*uer*at* tot*al* cogit*at* ex sp*es* at*tting*it. Et sp*es* tot*al* i*cur*ere seq*u*
 et i*n* s*er*um*u* tot*al*, qu*ia* d*u*um*u* illas h*ab*et u*bi* n*i* nat*r* in*de*in*bi*le*is* ad c*on*sp*ec*it*u* d*ed*ic*u*
 i*dic*and*u* et di*s*cur*u*nd*u*, et ca*u* ali*q*ue c*on*sp*ec*it*u* et n*i* i*ndic*at*u* i*ndic*at*u* et n*i* d*is*
 u*er*it*u*. I*n* i*nd* gu*er*it*u*, q*u*o*d* sp*es* plura re*sp*ec*ie*ans ali*q*ue i*cur*at*u* ad cognit*am* unic*u*ta*an*
 Om*ni* i*nd* gu*er*it*u* ex g*n* sp*es*, s*c* n*i* ali*q*ue re*sp*ec*ie*nt*u* o*ra*: i*ndic*at*u* ex sp*es* u*bi* voluntatis
 applicant*at* ill*u* ad cognit*am* unius en*do*: i*ndic*at*u* ex sp*es* itas, g*n* s*er*um*u* ex*st*it*u* con*u*rrer*at*
 in*de*ca*u*. P*er*der*u*que*is* nat*r* ed*u*it nob*il*issim*u* sp*es* q*u*o*d* p*o*rt*u*, s*c* n*i* n*o* in*cur*it*u* ex
 t*er*ci*is* part*ib*is i*n* nob*il*is, q*u*o*d* abs*tr*act*u*; q*u*o*d* sp*es* intuit^o s*er*um*u* con*u*rrer*at* ad n*o* in*cur*it*u*
 et n*o*ng*u* ad abs*tr*act*u*^{an}. Et mai*is* i*n* i*nd* nat*r* applicata*is* et*o* n*o* p*o*rd*u*ta*is*, ut ill*u* sp*es*
 i*n* s*er*um*u* est n*o* applicata*is* ut d*ic*it*u*.

O*pp*. 2*o* n*i* sp*es* intuit^o q*u*od*icit* n*o* i*cur*ere ad n*o* n*o* n*o* n*o*
 i*co*nt*at* n*o* n*o* in*cur*it*u*, rel*ig*at*u* sp*es* abs*tr*act*u*, s*c* hoc i*sc*ip*u* q*u*o*d* il*lud*. Felicit*u* mi*hi*
 n*o*ri*is* con*u*rrere ex 1*o* et 2*o* a*tt*rac*u*re*is*. Veritas n*o*ris colligit*u* ex ap*er*it*u* r*at*, s*u*ci*u* i*n*
 sp*es* intuit^o. Ut re*sp*ec*ie* tot*al* n*i* n*o* castra u*bi* est*o* condit*u*bus nat*r*is, p*o*rt*u* i*sc*ilicet*u*
 i*cur*ere ad re*sp*ec*ie*atum*u* tot*al* s*er*um*u* s*er*um*u* n*i* n*o* castra u*bi* et*o* et*o*, i*co*nt*at*
 sp*es* intuit^o le*tt* at*tting*at*u* tot*al* n*i* n*o* castra u*bi* u*bi* ali*q*ue condit*u*bus reg*is*, p*o*rt*u* rel*ig*
 at*u* sp*es* re*sp*ec*ie*atum*u* tot*al* s*er*um*u* s*er*um*u* n*i* n*o* castra u*bi* et*o* ali*q*ue. R*eg*i mai*is* et*o* d*is*
 r*atio*ne*is*, q*u*o*d* sp*es* rel*ig*at*u* n*i* n*o*, ut ali*q*ue ex ill*u* cognit*am* actual*u*, q*u*o*d* o*ci*o*is* id quod

attingit, circat spicu huili, cognitio vero non perducitur est sola spicu, sed ab aliis ut geruntur iuris in totale representationem spicu, et hoc spicu in eo cumento non sicut in aliis ad id quod representant. Pomberges et spicu invenit, et abscondit spicu distinguuntur.

Postero et spicu invenit, et abscondit in eo ut dicitur spicu ex dictis pietatis duplex huius auctoritas punit, et spicu distinguuntur ex tota doctrina, quod in eo et totale representatur, sed hoc doctrina quod spicu invenit et abscondit in eo et totale representationem evanescit dicitur, et spicu minime ostendit exponit utriusque, spicu s. spicu invenit est illa quod representat totum non potest esse existere nisi in condicibus significibus, et spicu abscondit definit illa quod representat totum non esse esse nisi in condicibus, sed totum ut carentes et non carentes ex dictis pietatis et cetero, quod posterioriter ita rehabet. Pombergo huius natura relingo ea cognitio actuali, quia nostra serice est ipsa visus actualis totius, sed visus invenit actualis spicu traxit ab imagine abscondit actuali, quod per rives visus invenit huius spicu distinguuntur ab imagine abscondit huius.

Dicitur si spicu invenit estials distinguuntur ab abscondit nullo modo iurant ad nostram abscondit, sed secundum eum alij non potest iurare ad hanc, sed eontra affirmantur eum non distinguuntur cibalia ab illa. Maius probat non invenit nulo modo potest ab abscondit, quod non spicu invenit estials distinguuntur, ab spicu abscondit nulo modo potest iurare ad nostram abscondit. Ans ut uenit iste probat, et non invenit non potest ab abscondit, quod hinc tota doctrina dicuntur spicu, et genere spicu non spicu distinguuntur. Et nunc maius ut ad probandum in iure animalium, quod non potest secundum regimur uicinio carni cognitio invenit spicu est potest, et abscondit est atque adeo est cognitio alij non potest ab invenit et abscondit. Considerato eni am et negotiorum ob hanc divisionem, quod tunc ea spicu datu' tota mutatae cabinetur ea cogit applicatio dicitur cognitio, sicut non iurant totales; et cognitio invenit ei' uicaria et cibalia spiciter quam totum totale non potest condere in tota non ab abscondit dicitur spicu quod invenit et cibalia mutato. Nonne ambigens? Quod uelut probandum spicu abscondit in se invenit, quod ab abscondit illa uideat.

Postero et si natus educetur spicu ab abscondit in oculo propter oculum in fratre non distinet totius uisus. L'epatis unicam non medicorum. Quod potest spicere dicitur non complicitur in dictione; sed nulla in uoluntate omni' educere illa spicu in oculo, quod Maius probat capitulo uicinio que Dicitur potest in uoluntate educere, quod non est illa uoluntate illigere, quod manifestatur in implicatio, et ita cum resuscitare, quod nulla est in dictio, quod est potest totale spicu in oculo educere est leuius quam non est in oculo et non inveni, quod affectu potest in dictio. Secundum probat duplum medicus dicitur. Una ex natus potest et dicitur tuus fons et tuus uerbi, et totum oculum est actionis uerbi illius in recto, potest spicere et cibos in alijs dicitur corporis locis, et totum autem illius spicu propter colorem, sine caustis et aliis.

conditibus singulis, reguntur i' aliis abbatibus a' gressu et castra in alijs d'ris
temporis loci e'g'; j' oculus e'le sp'c' ins'p'bas, ne distas e'le ob'c' i'c'curi p'et. H'c'
i' D'c' eti'is r'v'i m'at'are n'g' s'p'c' u'nd'c' i' c'v'lo i'nt'c' f'c' n'g' d'v'nt'is cognitio'rum
abstract' p'et eliciens.

D'c'. 5° p'c' g'c' sp'c' i'ng'ib'lis e'ctus, impot'is e'p'c' ad illu', s'c' in
oculo i'ng'ib'lis u'no outa ad v'lo' eti'is coloris; j' i'ng'ib'lis et i' sp'c' visibilis q'ad e'le
ueri ordinis. Et g'c' altus e' r'v'nt' i'ng'ib'lis, tunc i'c' i'ng'ib'lis e'is p'riu': altus i'c' ex-
c'endit ob'c' n're abentis n' i'ng'ib'lis i'ng'ib'lis, ga'nat' ob'c' a' ph'nia, et ite
atq' sp'c' u'niuers' ad illu' n' i' m' se i'ng'ib'lis s'c' p'c' p'c' ob'c' i'ng'ib'lis con-
v'li ordine ad re'ceptio'n' p' ad cognitio'n', ut oculo le' n' i'ng'ib'lis q'ad u'no e'x'p'les
q'ad n'udicitatio'n'. Re'pon's 6° 2° p'c' oculus in p'c'les sp'c' statio'n' u'nde ob'c' g'c'
sp'c' coloris abstrahuntis ab e'ctis loco u'ys informes illic abstrah' u'nde ob'c' penes
ob'c' u'niuers', q'nd u'ys regnunt. Et distinguendo a'is oculus i'ng'ib'lis sp'c' statio-
n' u'nde ob'c' sp'c' regnunt ob'c' p'portionati' oculo, q'le e' aliens sensibile, q'le sp'c' pens,
et u'niens in alijs d'ris temporis loci u'ys consulto, si aut' regnunt ob'c' p'portionati'
oculo, q'le i'c' aliens q'le n'g'ens et u'niens in alijs d'ris temporis loci u'ys. Reg' Ambi-
ges 6° s'c' n'g' p'c'les sp'c' i'ng'ib'lis i'nt'c' reguntans oculum.

Asser 6° p'c'abile s'c' p'c'lem i' sp'c' i'nt'c' reg'p'c'it'ate oculi. F'ntu' i'
q'nd i' i'ng'ib'lis d'ne sp'c' n'g' man'ifesta in adiut' reg'p'c'it'ate, s'c' n'le apparet
reg'p'c'it'ia i' sp'c' i'ng'ib'lis oculi i'nt'c' reg'p'c'it'ate, j' i' p'c'les. M'ni' ord'is i' D'c' u'c' e'g'
su' sp'c' D'c'itatis, n' reg'p'c'it'ia dari u' de'jato deo in D'c'itatis, j' n' reg'p'c'it'ia sp'c'
i'ng'ib'lis D'c'itatis, j' n' p'riu' i'ng'ib'lis D'c'itatis. 2° lumen gloria n' reg'p'c'it'at' ut ois ad
mittunt, j' n' reg'p'c'it'ia sp'c' i'nt'c' oculi reg'p'c'it'ans. C'ntia u' optima qu'ad m'is
lumen gloria i' h'is q'le illis p'c' p'c'ns ad u'ld'k' oculi i'nt'c' f'ntu' t'mo ec'c'z
q' instru'm'ntu' D'c'itatis, ex q' d'ug'liu' u'rd'c' oculi ois reg'p'c'it'ia, j' p'c' assignant i' p'c'
creata reg'p'c'it'ia ad u'ld'k' oculi i'nt'c' ita sp'c' i'ng'ib'lis D'c'itatis h'ic' illas duas i' d'icas
s'c' reg'p'c'it'are oculi f'ntu' m'o, ut lumen gloria i' p'c' d'uid'k' oculi p'c'nt'is u'p'c'
instru'm'ntu' D'c'itatis, n'ne sp'c' r'v'i m'at'ar' s'c' i'nt'c' n'ru' ob'c'one, ex q' d'ug'liu' i'c'c'
colleres q'nd t'ra reg'p'c'it'ia, j' p'c' signari i' sp'c' n'f'f'c'iente ad reg'p'c'it'ia oculi i'nt'c'. 3°
sp'c' i'ng'ib'lis abstrah' q'le' reg'p'c'it'are oculi n' reg'p'c'it'at' ut i'nd'c' f'c' j' n' reg'p'
n'c'he sp'c' i'ng'ib'lis i'nt'c' u'c' n' est m'o u' utr'g'

Oc' e' p'c' ag' p'c' i'nt'c' reg'p'c'it'ia i' i'ng'ib'lis d'ne sp'c', s'c' ag' da'c'
reg'p'c'it'ia i' sp'c' i'ng'ib'lis i'nt'c' q'le' reg'p'c'it'are, j' i'ng'ib'lis. M'ni' ord'is i' n' d'c'it'at'

spes iniqua inuitat regentes. Octate dico iniquita et adequa negligencia. Tunc quod
quoniam auctorato et ratio agere, ne aut de habeat infinitam negligitatem, ipsi ratio ab eo
quoniam iniqua et adequa negligitatem inuitat, qd n repugnat. 2° n dico ipsi inuitat im-
pedita. nunc potest utrumque in ita creata ad glutinatio nivis, qd n inutilitatem ei
repugnat. Pris i unum qm ea e n ipse inuitat, ut tang in istum toti, sed alicuius illius rep-
plicat, ut n in nivis spes; at ipsi inuitat dei, nunc potest habere nulli toti, ut
e in nivis ipsius, ex eo qd res ipsa inveniret al toti nivis, prius n inutilitas
i unum qm utra in via toti, qd n inutilitate aegre direcet, n aut indirecte impedi-
te, impedita nimirum i unum ex pote, qd n impediret unum spem, atq. utra qm
ipsi n potest res invenire ad univitatem toti. Sit uero e bona qd repugnat dico potest
ut alicuius inutilitas reborundatio ad alicuius 2°, qd n potest invenire in illa, ut eni inutilitas
ut ipsi inuitat emulo ordinatur ad univitatem, tang unum instialis toti ut alicuius 3° qm
nunc invenire ad univitatem erit ois inutilis. 3° illa malea repugnare assertio sequitur etiam quod
negata minore ad i unius gloriosum dicere. i neg. cum ipse educere
deum potest ut agerentate, st. libero, qd n in ipsi auctorato angelis inpro-
ribes n oportent ut prehensione qm e libere gemit illos, atq. a deo utrumque inutilitas ite-
ratur, cui inviduntur. ut si ut ergo liberum, potest educere spem n inuitat eportione
recipienti recipiuntur, ut pote punitur punitur. Dic 2° deo qui toti inutilitas
spem nato agit, n oportet ut imprimit spem auctoratum, ut prehensione, st. recipi-
at capacie, nne dispositio nam a agere, usq. tunc ac limitata ut disportione
recipientis, qd ut unum in totis inutilitatibus qd recipientis imprimit spem ut pote me-
luis desiderata, sicut qui os nato, et n libere educere n spem, hec nitemen in-
nitia ac limitata potest qd tunc ultimata capacie mentis creata qd illa recipere.
Ad 2° minoris gloriam dico. Puerum aegro angelum, qd potest hinc sibi n inuitat am-
erco nunc ut inveniat, qd niam in eam ut in illa ipsi tunc ne sit negotia ne illius
suorum impudentes i unum via Angliae. Ad 3° dico. Qd qd soluit bene eius repugnare

Postero 7° probabiles i unione i unum inuitat. Qui neg. sic dicit
punctu i argum qd pote, nec ei ois tunc n et haec illa repetatur ex eo qd
n potest potest spem inuitat dei, de idam educere utrum qd niam potest n e qd
ei pote aut voluntas i, ut n de ipse inuitat cari educere non, qd n libere,
mai glor, qm spem inuitat ut n utraria instrum, et sonum toti neg. educi ab ipso
toti labili qd impenitentem contineat ipsi toti ut ei pote aut voluntas. Oris n utraria
eminences tenet ut pote hec noscere diligende n sit in eis attributa sit.

radicalis, scilicet ut p[ro]p[ter]e integrantes unam ratione totalem essent; i[ps]i autem deus esse p[ro]p[ter]e non
i[ps]e generans s[ed] genitrix dei intuitus. Mutuus uero mades cum ea via deus, sicut hic et ita intelle
gitur, q[ui] est unus ex ante omni actu libera voluntatis; q[ui] est voluntas p[ro]p[ter]e congeteretur illi
independenter auctor, q[ui] est ad eo natu et natura. cum ergo tota creatura continentia in re
sp[ec]tis intentionales, id est praevenient viva, ut non quoddam sed independentem ab appetitu et
voluntate, i[ps]i et tota in creatura p[ro]p[ter]e praevenient viva ut non rite cognita, aut voluntas

2^a Sicut solius recipit ex eo q[ui] p[ro]p[ter]e receptus intellit ut sp[ec]ies p[ro]p[ter]e
ad munus alium suum regenerationem nullum habet ordinem, sed in infinita capacitate. Sed deinceps
receptus ut est p[ro]p[ter]e dicitur. ut aliis deo? q[ui] p[ro]p[ter]e receptus sic actu ut generationem
unumq[ue] ad plures, et pauciora in infinita eius regnante excedat, non inferat maiorem
sp[ec]ies generationem ut rite notat. Sit autem dicitur sage actus agentis limitari ad dis-
posiciones recipientes, sicut q[ui] est de deo, q[ui] regnante generatione adegim physicae in vita
ut in eo non introducatur, non enim de deo q[ui] in vita nullum regnante generatione ut non
introducatur nec vides ut recipiant in gratia affectione, sed ad illam sp[ec]iem dei intuitus in
q[ui] alijs remissori recipiendis sufficiat intellere nuncupatio, ut adversarii ca-
ludentur. i[ps]i ergo nuda nuncupatio sufficiat ad illem recipientem qui intentio in
genita. 3^a Desiderio solius facilius repudiat ex datus, ad dandis. itaq[ue] sp[ec]ies impinguata
eius recipiens sicut et p[ro]p[ter]e, q[ui] ut infinita et innumeris.

Op[er]a 5^a assertione obieundo p[ro]p[ter]e b[ea]tissima assertio. Negata illius
minore ad 1^{am} gloriam Et sp[ec]iem ex gloriam deitatis p[ro]p[ter]e dari, q[ui] negatur est infinita ut ex
ducatur ab eo, q[ui] est in infinita natura, tamen limitata agioa ut est illustrata lumine
gloria, q[ui] est infinita. negatur et sufficiat ut q[ui] se regnatur, ut intellat q[ui] ipsa videt deum.
Et sp[ec]ies immixta force infinita et innumeris ut glorietur. Ad 2^{am} ratio de lumine gloria
non regnare, q[ui] non est infinita, et ratione ut ducatur q[ui] videt deum liberum et q[ui] cunctem
conuersus eius n[on] negatur. Ad 3^{am} pariter et isto sp[ec]ies abstracta admittatur non q[ui]
admittenda est intuitus, q[ui] abstracta non ducitur ab eo viva ut et si ab eo ducitur
viva non sufficiat et cognitio, q[ui] p[ro]p[ter]e ut non est, itaq[ue] ad eo non erit in-
finita infinita, viva non sufficiat sicut non infinita eius conuersus cognitio viva, hoc
enim viva non influit in cognitio nisi abstracta q[ui] ad hanc infinitam intelluit in intuitus.

De deo intuitus et abstracta cogentibus

1^a positio. Si scilicet ratione et n[on] internus est natu sicut cognitio intuitus et n[on] q[ui]
abstracta. Suaderet duxisse ratione. 1^a hic n[on] natu semper cognitio etiam sensu extens

g sp̄is ijs ab ipsis obliuia emissa, g' sens cogitante intuitus 2° he p̄t se ex aliis intuitus
g' unius abstractus cogere possunt

Dg. 1° sp̄is corporis remoto obliuio p̄t sed g' breue t̄q̄us sursum in
externo, g' sp̄is et existens obliuio nō regredire ad cognitionem suam extēni. Atq; gl̄a capi-
tia qn̄ sp̄is oculis intuitus obliuio velle tuiida, ut intenbris intuitus illud, g' ibi resonans sp̄is
at nō datur visio. Negat̄is it ad cogeriam dī in eo cūntu nō datur visio, q' sp̄is nō
externi visio et cōs, neq' breue t̄p̄as durata p̄t remoto obliuio u' ea sp̄is sensibiles gen-
deat in fieri et conservari ab obliuio cōrente cōsciente, atq; adeo in instati q' obliuio extēt lñ' e
sp̄is sp̄is desinit et cōs visio in eo ijs cūntu obliuio cogitatio cōsistit q' p̄t
neq' dicitur credendo et in oculo. Regiones dugh i' impulsionis durat q' aliq' t̄q̄us remo-
to imprimente quis dñs nō sp̄is durare sicut actuali cōglūri illius, g' ille q' sp̄is erit
tali nō ut g' breue t̄q̄us durare remoto obliuio quis dñs sene illo durare negat aliq' disper-
attingens rāo. Dīsa rāo cōdīsa cōgeria q' cōfertim ab i' claudita oculi remouit obliuio
Itatim illud nō audire nōmērū q' sp̄is illo gerit, ut cōfertim moreri cōp̄idē ex*u'li*-
pulso et imp̄i le alio n' imprimatis p̄i legis morut. 2° n̄ ea cogitatio daret in p̄hia-
sia ingēnate uole cessare, ut cōfertim usq' tale obliuio est uole imp̄e ut cesset, g' co-
nḡis potius in oculo. Et q' h̄as nō obediens voluntas sonus sui ad nō est cōcito cōp̄idē n̄.
statim cessare g' voluntas imp̄erat. Sij cōcilio dīsa in cōdīlo cūntu cōp̄ide nō p̄e-
re capaces cūst̄ lūci et coloris ueritati imp̄edit̄ affi' uitalis, sp̄is lūci g' p̄e-
ce oculi emittit, q' sp̄is uerbi nō remoto obliuio tuiida, libet̄ nō remittit.

Dg. 2° si sūs extēni 2° oculus nō est obliuio cōtēcens
intuitus duplex signis alborum 1° dēnam fē daret, galūcas in simplici apprehensione
q' sp̄is rūsticus uide auriculam cogit aurū is en' hec simplici cognitio n̄ h̄a jā q' p̄t
aurū n̄ auriculam: atq; talis cognitio cōducit, q' n̄ cūntat a' obliuio absens q' aurū it et obliuio
q' sp̄is a' cōtēcens q' auriculam 2° dēnam. C. oculis in' cūntu hoc doloratē
q' ea distantia loco apparent hoc albu' nōt̄ ea nōa intuitus dicit attingere obliuio sp̄is a' cōtēcens
in' cūntu loco q' t̄t̄ albu'. R. Et n̄ datur absurdus q' simplices oculi cogitius intuitus
attingit puluum auriculam dolorosum q' cui ueritati conformat. Simplex aut̄ obliuio cognitio
apprehendens rūstam aurū cōducat, cu' ex sp̄is illico puluis anguis cōcīt̄ totū lūcis
sutura' s' aurū, cui talis uincas p̄t̄ cōp̄idē et en' occasione deformat auriculam
q' p̄t̄ illū occasione apl̄icandi tale' concū auriculam et iudicandi auriculam
is uincit, cu' q' uddicio ^{relo} galūcas p̄t̄ reperit 2° io alborum t̄n̄ iugis in op̄e C. nam plumb
representans p̄t̄ aliq' conuincere ad cognitionem unius reliquias alios ce nō rat q' sp̄is huic albi dī

28

in adegit conuicere ad uisum huic colorati sit presentis et certantis in distante loco relata
dixi constitueret albi in re alijs q' sunt & sensus conscientib' via cagione imagine regit
ad sui iusticiam: si nullus est absurdum in meo opinione dicitur opiniu' tunc n' uideri hoc coloratum, et
potius hoc albu' s' ipse ex sp' ex distatione loco emititur, ergo ad ipsius uisionem albi con-
currentem remise et ipse; vñ ita q' per occasionem iudicandi st' tu iudidi hoc coloratum

D' oppositione suis exercitiis et suis internis cois nec denatur potest abstractus
coquere. Sicutque dixi rei est' nulla gen' et' desitus gen' sensi ex sua sponte, et obiectu' nisi ex-
terni cois et exercitiis et' ueris sensible in se' q'is presentis et exercitiis, in alijs dixi temporis-
locis q' ut' denitus negant sensi in aliud q'is absens et abstractus atque dixi loci est:
2' isti nisi st' exercitiis intuit' st' oculi pot' mutare essas rerum q' nec efficiunt q' tales nisi abstractus
coquuntur.

Q. 2' Q' oculi in oculo gaudiare l' consequentem sp'm huic colori albi rati n' ca-
racteris l' conuincere ad mei uisionem, q' dulces pot' denitus uideant obiectu' absens. b'
ad' illa' a'ris q' illa sp' genet' efficit ab obiectu', et hie concursus pot' regnari a deo. q' illa
ad' obiectu' deo domini sui seruari pot' vñ ouibus talis sp' intrat' uidence obiectu' n' alii
q' n' illa' ab obiectu' auiperet, nempe uirio in eo uenient pot' intuit' q' illa' trahit ad obiectu'
nuit absens, sed ut presentis intiale loco ut exercitiis in alijs dixi temporis, et periret q' opinion
sp'm q' ut' intuit' q' i' p'nt in Eucharistie multe inuenit' nra' pueri sanguinis et ex-
terni uisionis. Regiones d' illi' cognitio intuit' nisi exercitiis perdit ab obiectu' aut exercitiis
et presentis, et illa uirio n' illa' rehabet cui' ex reportacio' obiectu' n' extat in' r'iu'nat q' illi' intuit'
intuit'. Deo maiore q' uirio nra' tñ' ob' dependetiam physicanam sp' ab obiectu' q' illi'
regnare pot' si uerando ipsam sp'm in oculo q' illi' uidebit ipsi' obiectu' intuit' ut antea
uidebat. 2' non intuit' nisi certificat le actuali presentia obiectu', s' o' i' iudicabis q' e'
presentis tale obiectu' q' n' intuit'. Et q' dicti' iudicium nra' et moralis q' uirio ut mali
pot' i' p'nt, non quia mali cognitio intuit' nisi exercitiis et' ueris cois tñ' nra' p'nt
ab obiectu', aut exercitiis et presentis; ni tñ' nra' certificat illa' q' p'nt uere iudicat tale
obiectu' q' nra' presentis nra', et n' alien' cogit n' pot' q' reali presentis et' conter iudi-
cat q' apparentis presentis mirabilioris, itaq' nisi exercitiis et' ueris cois tñ' nra' p'nt
in obiectu' presentis et exercitiis nra' nra' sat apparenter. vñ' ut' dei pot' eos nisi septe-
dere in obiectu' presentis et exercitiis actuali s' reali s' apparenter

Q. 2' non intuit' nra' pot' dari de re aut' n' intellec' ut q' illi'
nra' q' presentis q' d' illius uirio mirabilioris de re hinc de re atra' n' intellec' ut q' illi'
n' illi' sub nra' presentis, st' unius nra' obiectis; alios frustis reuertit ad miracula
Amis' c' ueris doctrinam recensionis q' p'nt ex q' illi' s' ex illi' q' illi' uire apparenter

nigra nam nigris regis qd uideat rite ut uideat qd nigrum qd tunc uino negri, qd tunc ex
suppositione nulli eacte in reuina. Ance responsoni ad hoc uinorum hinc actu n' ex-
sente et n' exente, per qd dupli i' qd exentis asolo deo educans et conservatam
deo i'qz uinorum. 1° non pote dicitur dari de re actu n' eacte et exente realis ut
ex eacte, ex exente apparenter. 2° aut' nio n' pote dari uinorum rei actu n' eactis ac qd
lis realis ce' ut eactis et exentes apparentes qd nis estibz intuitus n' intus nis totu'
ni illud actuatu' et realis existat in acto tempore loco. Intuitio' sensi' align' i' tan. imp.
festa et conuasa ab uariatione i' remonstrant qd, ut totam non statim pote et dicitur
n' pote sed potius ita' qd exentis occasionis poteperiidi unu' qd alio, ut secundi pote iudicium
ut stingerit i' qd posito capitulo crucis altera ut aliis multis absit.

3° qd posito gheria, et ita' tam abstract' qd intuit' cogit' de cognitu'
abstract' n' c' dubium, cu' gheria et ita' sage cogit' qd alios spes totu' absens et abca-
hens uocata dria temporis loci ut totu' i'qz dubiu' de cognitu' intuit', qd pote cogit' c' dicitur
ignobiliori concedit n' c' denegat' pote nobiliori existens in eot' subto', ut cognit' inuenit
concedit pote ignobilioribus, qd et nis ceteri et in non casis, qd ea n' c' denegat' pote no-
bilioribus qd et gheria et ita'. 2° ita' sage cogit' sum intuit' cogit' totu' qd nulla
inuentio' remanet ut tractu', at n' pote cogit' nis inuenit totu' ne qd i'qz, totu' inuenit
qd et cogit' intuit'. 3° nis intuit' n' pote estibz abstracti qd totu', qd qui gheria et ita'
cogit' indepedens abstracti qd totu', et conceptione nis ceteri n' qd denunt' intuit' cogit'.

Dubitabilis cu' est haec non inuenit' deo in cogit' ita' opere il' i' in
apothecaria' iudicio et discursu. Pote cum dari n' sol ut apothecaria' ut pote sit ut in iudicio
qd cognit' uideat' i' illo qd cogit' uerba alienius inuentibiles et uenio' punitatis qd
i'qz inuenit' uinum, ut haec oia' qd cognitioni' iudicativa' pote inuenit nis estibz cogit' ut legit'
ut hat inuentio' hoc alio i' hoc tristis sua alterius et tristis sit ac hoc ipse, cu' qd utrum
contrarium uenit qd cognit' pote i' intuit' i' discursu aut' n' pote nis cognit' inuenit qd
haec i' cognit' rei in u' qd pote i' spem, et cognit' discursivea pote discursu' i' arguit' cu' idat' ne
pote ex alio, seu p' aliena spem ut u' i' cognit' effici' habens p' cognit' i' qd qd pote
i' alio adio gheria' spem, qd cognit' di' cur' qd discursu' n' pote et intuit'.

Qd i' cognit' effici' qd can' pote et intuit', ut in discursu dat haec nis cognit'
qd de cognit' intuit' mai' ordito inuisio' Beata, qd intuit' cogit' multe creatura' qd et
cogit' ut qd i' cu' qd can' et cognitioni' effici' qd can' pote et intuit', qd id n' est attingit
effici' ut i' cu' qd can' se, quadratum attingit' resto Beata, n' i' qd id t'm' p'g'it' effici' ex i' u' cu'
et n' i' u' directe ac p' p'p'ram spem qd n' p'g'it' cognit' discursu'. Regressus uisio' Beata.

49
ex illi cognitioris diuinae alterius sit etiam; q^o cognitio intuitus erit discursus, ut pugniet agnoscere ea uice
Et uicinum Beatum ex uia sua attingere sit etiam; cognitio autem discursus non pugnat agnoscere ea uice
alterius cognitioris quia nec pugnat q^o ipsam entitatem agnoscere, nec pugnat ipsam illius, nec pugnat agnoscere
ipsam ipsius, ut etiam diuina supplet deponit ipsius non ratiocinari in ea representata et in ea eadem
per uicinum non Beatum coguntur.

Op^o 2° cognitio illius est phantasmaria variata ex eo quod cogitatur clausis oculis
ren etiam q^o illius est phantasmaria non cognitio intuitus, non sit nec externus etiam q^o cogitatur. Tunc ostendit quod
hoc alba visus ab oculo illius artificatus de actuali presentia ipsius et si oculus claudatur
non est ita artificatus illius q^o signum est in hoc eandem cognitio agnoscere et clausis oculis. Neq^o animi
et phantasmaria contra, quoniam le illius clausis oculis non artificatus de actuali presentia huius albi haec p^o
uinit ex multa nocte etiam in absentia sed ex multa nocte uisus non gradat in oculo illius
et aliam cognitionem arguit etiam quod ut in actu spacio, et ita q^o talis cognitionem arguit et conatur adhuc
artificatus moralis de actuali presentia etiam, et si oculus non uideat hoc alba in illius non arguit et actu
spacio et in aliam cognitionem arguit et absentia non artificatus moralis de actuali presentia etiam. Quidam
nocte intuitus experientia attingit actuali presentia etiam, et cogitatio spectat ad nunc, q^o illius
sime spacio, non neque intuitus cogitatur. Et cogitatio duplo numeri potest, q^o non attigit tota
intuitionem sensus, ut si quis est omnia intuitus est experientia ut Prognostici, tunc et hoc
mo^o q^o gradat ad intuitionem illius, q^o cogitamus intuitionem totam in se sub ratione certa in aliis ditionibus
cognitionis, longiusq^o non galia cognitionem arguit et certificamus de actuali presentia etiam s^o n^o

Et proposicio in eod illa non uult etiam quod est sit nostra intuitus et absens
et diversus actus uidentur et Beatus q^o nostra ueritatem de seipso non in propria cognitione cogitat etiam
abstrahit ac gallo nas spacio, et q^o nostra matutina id est q^o visione, cogitatur intuitus q^o est 2° nostra
concupiscentia et distinctio de eod etiam potest est sit in illius q^o diversus actus, q^o sit potest est sit nostra intuitus
et abstrahit eu^o sit etiam de ratione. Op^o 1° isti actus sive et opinio n^o potest est sit q^o sua certifi-
cat illam, opinio n^o sit minime, sed non invenit ex uia sua certificat potest, nostra aut ab-
strahit ex uia sua non certificat illam, q^o est de ea n^o potest est sit. Et uicino actus sive et
opinio n^o potest est sit, q^o ea sua non sit etiam uideatur tribuere etiam et ratio sive dicitur
et denominatio regnatorum, at nostra intuitus et abstrahit neq^o sit actus uideatur et ratione
neq^o tribuunt etiam, et ratione conditio et denominatio regnatorum nulla ex dat regnatorum
in eoque uno cognitio pugniet ex tempore et alio pugniet, nempe nostra intuitus pugniet
rem sub ratione certa et uia aliis conditio singulis, sed q^o nostra intuitus et nostra abstrahit et
ratione etiam et eadem illis sive dicitur singulis, eorum q^o nostra intuitus dicitur ex uia sua certificare de
actis de certitudine simpliciter potest, pugniet etiam etiam in talib^o temporibus

quod ius nostra abstracta do cum me non cognoscere de ceteris et aliis videlicet, non intelligit quod posset alijs
formidine in nos, sed ex iis sua non attingat illas condicione in eis. Reges ergo obtemperant
bella pro reuelacione et abstracta et trahit ceteris gloriam cognoscere intuitus natus. Et ergo non in
cognoscere ceteris nisi plenam intuitus et certitudinem obtemperare in se, et cognoscere habens pro reuelacione
non certificat et singulare intuitus, et certitudinem obtemperare in se sed propter diuinam autoritatem
quod in magis infallibiliter, quod quodcumque aliud.

Op. 2° non ratiuus potest dari sit nostra intuitus et abstractus per divisionem, et ratione
divisione poterat sit nostra intuitus et abstractus per unitatem actu. sed hoc in inspecto quod est aliud. Quod
est per unitatem cognoscere est sit intuitus et abstractus per rationem ratione obtemperare si cognoscere non per unitatem est in
illa duo obtemperare divisa et quod est in unitate et continet 2° in aliud. Sit obtemperare in ratione in
unitate quod est abstractus, quod est ratione quod est cognoscere, et in ratione cognoscere est ratione ut ipsi. Et
modo ratiuus beatissima est intuitus ratione viae divinae, et abstractus non aliquid potest, sed quod est ratione in
essentia divina cognoscuntur. Unde colleguntur duo. Vnde est hanc cognoscere dividitur in simpliciter intuitus,
quod est aliqua denominatio desumitur ab actu ratione, quod intuitus attingit. Alterum est cognoscere
abstractum, quod est intuitus ex alijs in speciebus. Et obtemperare cognoscere, quod est ratione ratione
potest, et idcirco dico in deo nostra abstractus non potest quod non de facto erit, et potest cognoscere
consentientis, et in cognoscere quod in hac vita humana deo, est abstractus quod le deo sive alter
est ubiq; pueris in cottius nostri hinc cognoscere quod est dei. Statutus de ita humana
cognoscere ultiorius agendum de ita Angelico.

3° agendum. Propterea angelicus non potest cogere abstractus, sed est intuitus
prior cognoscere pars est nota posterioris ius cognoscere intuitus pars uidetur contra quod est illius An-
gelicus est nobilior humana, sed cognoscere intuitus consideratur humana, quod est dubitum Angelico
dein Angelus et secundum me etiam se intuitus cogere, et alia multa obtemperare cognoscere ratione
ipsius a deo insuperum quod est. Op. 3° I tales species a deo insuper, quod est Angelus dicuntur
res intuitus cogere, sed representant res coes, et singulare, si potest res coes non sufficiunt
ad cognoscere intuitus, ut hoc cognoscere sit tamen ratione singularium sive representant res singulare
sicut Angelos intuitus cogere res ante existentes alijs a deo nato cogere futura urgentia
quod est deo consenserit. Sequitur ergo quod ut illas cogere intuitus sufficit quod hanc cognoscere quod est
dei, et si Angelus absentia sua creationis haberetur, tales species statim gerant inten-
tione cogere facultatem humanae arguti solito, et a se afferentibus insuper a deo nouas
species Angelos, quod ostendit inveniuntur et nunc illa cogere intuitus unum non regit potest
naturae cogere intuitus futura cognoscere cui illorum species non habent.

Op. 2° Angelus hinc cognoscere ipsius cognoscere Christi et quod est illius

84

et tū n' uidet corpus et sp̄t̄m Christi in euc̄l in Eucharistia; ḡ n' sufficit sp̄t̄a sp̄t̄o
ob̄i singulis ut Angelus q̄ idam uidet intuitu talē totum. Mai uideo uia m̄ri q̄b̄
q̄m uia intuitio inobligat sp̄tentiam rei; si Angelus intuitu corpus Christi in Eucharistia,
et intuitu eius sp̄tentiam in sacramento; s̄d n' pot̄ uidere intuitu hanc sp̄t̄a
sacramentalē, ḡ neḡ, ijsūm corpus M̄ri suadet. Angelus ea enī cogit nō habet
h̄c int̄itas sp̄t̄s: s̄d n' h̄c sp̄t̄ illius sp̄tentia ḡ ex̄. m̄ri. dñs. Angelus nō me
uidit sp̄t̄ nō r̄nū ordines nālis; s̄d illa sp̄tentia ē sp̄gnalē, ḡ n' h̄c eius sp̄t̄
et conser cant intuitu cogere neḡ. Et Angelus ea uia sue sp̄t̄ uidere corpus Christi
catēns in sp̄t̄a sp̄t̄ et nāle sp̄tentia, nam ea sp̄t̄s hoc enī complectit. ulterius nō n'
excedit ad aliam sp̄tentiam signalē, cum eius regentia sit limitata ad nālē
āndi. Regentes signamus corpus Christi n' extere in sp̄t̄a sp̄t̄, s̄d enī solo sacra
tunc illud uia intuitu ab Angelis q̄ sp̄t̄am sp̄t̄, s̄d n' pot̄ intuitu uidere nisi sp̄
tentia; ḡ uidet ab uia sacramentalē, q̄ s̄t̄ h̄c. Concessa maiori neḡ min̄ q̄m nāta
ta ē catēra rei, distinguit aut̄ ab eius sp̄tentia, et illam antecedent, ḡ uidet pot̄
n' uia sp̄tentia, q̄ nō si daret, uio d̄cenda intuitu, q̄m trahit ad rem in se et sp̄t̄a
sp̄t̄, et n' d̄cendo oī p̄fecta, considerata condicōe noī intuitu nālis q̄ attingit
rei sp̄tentiam, et q̄d sp̄tentia n̄t̄ uio re cuius ē m̄is; at uia uento uio sc̄la
n̄t̄ uio nālis n̄ pot̄ attungi nō nāle; q̄m Angelus uidet corpus Christi catēns
enī r̄nū nā, ubi enī et q̄m n̄ sp̄t̄ient, q̄d h̄c grātate dñs ē hoc illū Angelus de dñs
nāne.

6ª propositio in dñs ita dat̄ nāa intuitu et abstractu haec sp̄t̄io
interior s̄t̄ gloeglicā s̄. cognitio dñs ē unius aūs simplicitatis m̄se, q̄b̄ sm̄
nostrā cōgrediā m̄m, nū oblonga q̄ cogit, dñs pot̄ nāa intuitu et abstractu, seu uelit
uia loganti cognitio uisus et cognitio simplicitatis sp̄tentia, q̄ illos cognitio uisus cogit
illius dñs intuitu res eis catēntes ex alijs temporib̄ dñs sp̄t̄a cognitio simplicitatis
sp̄tentie cognosuit abstractu p̄fici, q̄ nūnq̄ de sautorū, unū in ista cognitio abstractu
et nūllo geniti imputatio ex p̄t̄a cogitent, et tota reponit ex p̄t̄a ob̄ cogniti q̄d nū
defacto erit.

De ob̄s intuitu et abstractu cognibilibus.

Prius cōnūciati. In hac uita possumus intuitu cogere illa q̄a enī sola ob̄ ḡm
meam catēram et sp̄tentiam q̄ suam met̄ entit̄, et sp̄t̄am sp̄t̄ ab ipsi auct̄ado
deo ḡduca; p̄p̄i querunt. Ha cognitionis intuitu hoc albi hoc neḡi et alia q̄ p̄p̄i
mus, sp̄t̄as sp̄t̄ et entit̄ iūo cognitionis abstractu uiam nostrā et q̄libet aliam
intuitu s̄p̄t̄ale, s̄ corpoream, ita, uole, sp̄t̄, et h̄is illas et uolit, entia nōs.